Akzo heeft geen haast met het zout uit Pieterburen

Het is volgens ir. A. Moolenburgh, directeur van de Akzo-vestiging in Delfzijl, niet te verwachten, dat zijn bedrijf op korte termijn de bij Pieterburen gevonden zoutlagen gaat exploiteren. De eerste vijftien jaar komt het gebied nog niet aan de beurt. Het concern kan nog tot het eind van de volgende eeuw toe met de zoutlagen bij Heiligerlee en Zuidwending, die nu worden geëxploiteerd.

Wel is het mogelijk dat, wanneer een derde op grond van de huidige gegevens bij het rijk voor Pieterburen een exploitatievergunning aanvraagt, de Akzo tot exploitatie wordt gedwongen.

Omdat het concern de zogenaamde vindersrechten heeft, moet het volgens de mijnwet van 1811 in dat geval een verklaring van geen bezwaar afgeven. Doet de Akzo dit niet, dan moet het concern zelf de exploitatie ter hand nemen.

Voorlopig ziet het er niet naar uit, dat deze situatie zich snel zal voordoen.

Voor uitbreiding van de zoutproduktie heeft Akzo de zoutlagen bij Pieterburen nog niet nodig. Wanneer het bedrijf de produktie in Delfzijl wil vergroten, dan is het volgens directeur Moolenburgh logischer de capaciteit van de huidige concessie bij Heiligerlee en Zuidwending te verhogen, temeer daar er nu al leidingen vanuit dit gebied naar Delfzijl liggen.

In 1969 heeft Akzo vergunning gevraagd voor proefboringen in het gebied bij Pieterburen. Dit in verband met de mogelijke ontwikkeling van het Noordgroninger gebied, de komst van de Eemshaven en het op langere termijn zeker stellen van de grondstoffenvoorziening. In 1971 is de eerste en de laatste proefboring verricht. Samen met de gegevens van andere onderzoekingen leverde deze voldoende zekerheid op.

HELFT VAN BEZOEKERS BIOSCOPEN NA ZIEN FILM ONBEVREDIGD

Ruim de helft van de bioscoopbezoekers heeft een onbevredigd gevoel na het zien van een film. Dat blijkt uit een onderzoek dat de Nederlandse Bioscoopbond in 1972 heeft laten instellen naar de relaties tussen publiek en bioscoop. Het onbevredigd zijn heeft als belangrijkste oorzaak dat de inhoud van de film anders was dan men zich voorgesteld had.

TE KUNST EN TE KEUR

Uit het onderzoek komt verder naar voren, dat het grootste deel van het bioscooppubliek bestaat uit mensen die van uitgaan houden. Meer dan de helft bezoekt voor of na de film een café of restaurant. Het zijn trouwens helemaal gezelligheidsdieren want negen van de tien gaan niet alleen, maar altijd samen met anderen naar de bioscoop. Dat hangt weer samen met het feit dat het bioscooppubliek voor het grootste deel uit jongeren en ongehuwden bestaat.

Opleiding speelt ook een belangrijke rol bij het bioscoopbezoek. Mensen met een middelbare of hogere schoolopleiding gaan het meest naar de bioscoop. Maar de lol gaat er voor iedereen een beetje af als de vijftig gepasseerd is, ruim de helft van mensen boven de vijftig gaat nooit naar de bioscoop. Ze blijven wel kijken, maar dan naar de tv. Dat betekent niet dat tv-kijkers minder naar de bioscoop zouden gaan. Eerder is het tegendeel waar. De regelmatige tv-kijker (onder de vijftig) is ook een regelmatige bioscoopbezoeker. Recensies in de krant waren even vaak aanleiding een film te gaan zien, dan de agenda's en bioscoopadvertenties samen.

De schijnheiligheid van de ondervraagden was trouwens groot. Desgevraagd deelden de meeste mensen mee vooral in lachfilms en natuurfilms geïnteresseerd te zijn, slechts een klein percentage bekende graag naar seksfilms te kijken. Maar in de praktijk blijken seksfilms de meest bezochte films te zijn, terwijl er vrijwel geen hond naar natuurfilms komt kijken . . .

'NIET obsceen'.

Naar aanleiding van uw artikel onder de kop 'Wegens obscene handelingen' wil ik onder uw aandacht brengen dat hier een staaltje van slechte journalistiek wordt gegeven. Deze kop en de zin waarin staat: „Zij keurden de voorstelling van Caroussel af op grond van obscene handelingen", is wat mij betreft geheel voor rekening van uw verslaggever. Hiermee wordt een slechte dienst bewezen aan het gezelschap Caroussel. Verder wordt onze beslissing verdraaid voorgesteld. Ik heb in het gesprek met uw verslaggever het woord obsceen niet gebruikt. Aan het eind van het gesprek vroeg uw verslaggever of er sprake was van obscene handelingen. Mijn antwoord was duidelijk neen.

Als dit artikel toonaangevend is voor uw blad, dan hoef ik uw blad niet te lezen om geïnformeerd te worden over de gebeurtenissen in de samenleving, maar slechts om te zien hoe slecht uw lezers worden geïnformeerd.

Emmen, J. A. G. VAN DER KROGT.

(De uitdrukking 'wegens obscene handelingen' is inderdaad niet door drs. Van der Krogt gebruikt en dus door onze verslaggever ook duidelijk niet in zijn mond gelegd. Zijn woorden stonden tussen aanhalingstekens. De uitdrukking was door andere informanten gebezigd).

'GASTARBEIDERS broodnodig'

In het Nieuwsblad van het Noorden van 15 maart j.l. stond een stukje getiteld 'Gastarbeiders niet onder de indruk vertrekpremie', waarin naar ons oordeel een eenzijdige en subjectieve mening werd geuit. Om meer aspecten van deze zaak te belichten, verzochten wij de schrijver van het stukje, de heer Karel Brandsma, ons ook aan het woord te laten. Hij vond dit echter totaal niet nodig; jammer genoeg wordt de zaak nu niet toegelicht en blijft het bij gebrekkige informatie, losse kreten en tendentieuze conclusies, die uit de mening van slechts enkele personen werden getrokken.

Gastarbeid is in de eerste plaats een economisch verschijnsel, te weten een uitwisseling van arbeidskrachten van arme naar rijke landen. In de Nederlandse economie zijn gastarbeiders broodnodig en bovendien erg voordelig. Behalve wanneer ze hier langer blijven en wij verplicht zijn allerlei sociale voorzieningen voor hen te scheppen. Vandaar de afkoopsom van f 5.000.

Wij betreuren het nu ten zeerste, dat ook in genoemd stukje de gastarbeiders weer naar voren komen, onder bepaalde stereotypen (zoals o.a. kapitalisten in spé). Hierdoor wordt de gastarbeider weer als een apart soort wezen aan de kant geschoven. In werkelijkheid werkt hij tussen ons en met ons en heeft daarom recht op een gelijke en menselijke behandeling. Wij zijn gaarne bereid ons standpunt alsnog uitvoeriger toe te lichten.

Stichting Buitenlandse Werknemers. Groningen,

MARIAN VAN MANSOM.

„SPORTVISSERS in diskrediet

Wat heeft het Nieuwsblad van het Noorden op met het bericht dat op 5 april geplaatst werd met de kop 'Na het cafébezoek bleef er 250 kilo stinkende vis achter'?

Dit blad weet toch net zo goed als zovele anderen, dat dit alleen maar een nare samenloop van omstandigheden kan zijn geweest. Na een jarenlange ervaring van het organiseren van het Nieuwsblad-hengelconcours, op dezelfde basis als deze, in uw krant tot schande gemaakte vissers.

Dit had u kunnen voorkomen. U met uw ervaring brengt met zo'n bericht de gehele Groninger sportvisserij in diskrediet. Waarom nu juist het cafébezoek ook genoemd moet worden is mij een raadsel. Dit doet een buitenstaander het ergste vermoeden. Het ging hier om een groep vissers die de dag van hun leven hadden. Om zo'n dag terug te vinden in uw krant op deze manier. U moet zich kunnen voorstellen dat deze vissers zich vies in de kou voelen gezet door een van uw verslaggevers.

Stadskanaal, M.PATER.
een sportvisser

(Niet onze verslaggever klaagt over de vissers, maar de burgemeester, de politie en andere inwoners van Hasselt, zoals u duidelijk kon lezen. Daar staat de mening van vissersbestuurslid N. P. Heller in hetzelfde artikel tegenover. Hoor en wederhoor dus.)

'HENDRIKS hoort erbij'

Naar aanleiding van het ingezonden schrijven van de heer G. J. Minholts in dit blad van 4 april j.l., moet ik op dit moment terugdenken aan de verkiezingsavond in De. Trefkoel. Groot was mijn vreugde over de 8400 voorkeurstemmen voor de heer Hendriks. De kiezer had beslist: Hendriks kwam in de Staten. Hij was zelf ook dolgelukkig, echter ondanks zijn vreugde ging er toch een onrustig gevoel door hem heen: zouden deze stemmen straks in mei ook weer, ondanks de moeilijkheden die rond zijn persoon waren ontstaan, naar de door hem nog steeds geliefde PvdA gaan? Toen hij de kans kreeg, vroeg hij voor de microfoon de mensen om toch vooral in mei weer PvdA te stemmen. Ik, die ook het hokje bij nummer 16 van een rood kleurtje had voorzien, voelde dit echter niet als een klap in mijn gezicht. Ook voelde ik mij niet 'belazerd'. Dit waren de woorden van een oprecht socialist die ondanks alles, voor zijn medemens nog steeds het morgenrood ziet gloren. Zijn vertrouwen in de partij heeft mij, en vele anderen, net dat duwtje in de rug gegeven dat nodig was om ons met volle 'energie' in de verkiezingsstrijd te werpen. Graag hadden die salonsocialisten waar u heer Minholts nu bijzit, ook deze man in hun ledenregisters bijgeschreven, maar hier komen zijn ideeën over het socialisme helemaal niet meer over. Dat alle stemmen op Hendriks een motie van wantrouwen tegen het PvdA afdelingsbestuur waren, is 'n uitlating die geheel voor uw rekening is. Mijn stem was dit in ieder geval niet. Ik vond gewoon dat Hendriks er nog bij hoorde. Verder niets. Ik blijf lid en probeer met onze campagnecommissie en ons keihard werkend bestuur, de PvdA in Groningen op winst te zetten, zoals u eens beweerde: „Met pijn in mijn hart verliet ik de PvdA, wetende dat ik daar vele vrienden had".

Wel nu, uw beste vrienden zitten hier nog steeds. Ook daaronder zitten misschien nog vele 'dwarsliggertjes', die kan een bestuur toch niet bestrijden. Is ook niet hun bedoeling. De partij is en blijft gezond. Denk niet dat uw nieuwe partij voordeel zal halen uit uw schrijven, Yspeert en zijn trawanten proberen hier munt uit te slaan. U heeft zonder er bij na te denken de duivel in eigen gelederen gehaald.

Groningen, B. H. SENECHAL.

Het woord is aan de Lezer

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden stukken te bekorten. Anonieme inzendingen of brieven zonder duidelijk adres van de inzender verdwijnen in de prullenmand.

„WE MISSEN onze hondjes zo. Kees Gj!"

De goede moet het door de kwade ontgelden.

Nellie was 17 jaar en had bijna geen tanden meer. Toen Janna 2 jaar was, lag hij getrouw bij haar op wacht in het hooiland, terwijl wij rustig konden hooien. Maar nu hebben we veel verdriet. Nu missen we onze hondjes zo. Ook kleine Nellie werd door jou het leven ontnomen. En dat op zo'n gemene manier, Kees Gj. uit Opende! „Het leed is niet te overzien".

Hebt u daar wel eens over nagedacht, Kees? En het zoontje van de familie Kopringa uit Lucaswolde was ook op zijn hondjes gesteld. En de kinderen van Klaas Hoolsema vroegen nog aan Papa: „Er liggen al vijf dode hondjes in zijn auto; gaat onze collie ook dood?" Nog had Klaas Hoolsma het vertrouwen, dat hij naar het asiel ging.

Nee, Kees Gj., u kunt wel veel schapen in Lucaswolde en wijde omgeving zo maar laten grazen en dan nog zeggen: „Ik krijg ze allemaal wel; ik geef ze gehakt met kopspelden". Dan gaan onze gedachten nog eens verder: waar zijn al die hondjes de laatste paar jaar aan gestorven, met veel pijn? In een paar dagen waren ze dood, hier op de buurt. En als er nu nog een boer de sloot schoonmaakt, komt er soms nog een lijkje boven met een halsbandje om, dat ook een klein hondje is geweest. Dit is een Buchenwald.

En nu kan Fokko V., de jager, wel zeggen: „Ik schiet ze dood", maar u hoeft toch niet meer als 'broodjager' te jagen? U bent toch ook ver de 70 gepasseerd? Gaat u nu maar eens wat van de oude dag genieten en het geweer (vuurbuks) maar inleveren.

En als Kees Gj. zijn schapen op zijn eigen land liet grazen en V. op zijn eigen erf bleef, dan kan er misschien een beetje rust in Lucaswolde terugkeren.

Lucaswolde, J. METER.

Dieren op Drift

- **Vermist:** sinds 21-3-1974, grote grijs cyperse kater, 7 jaar. Gaag bericht aan: Beverwijk, Populierenstraat 21, Tinaarlo, telefoon via Amivedi. Vries: 05921-1711.
- **Vermist:** Duitse staande, teef, bruin, loops. Graag bericht: Gea v. Dijk, Oldambtstraat 24, Assen, telefoon via Mariencamp, Rolde: 05924-1541.
- **Gevonden en opgenomen** in het Dierentehuis te Beilen, telefoon 05930-3232: 1) Schotse Collie, teef, donkerbr./wit, 7 à 8 jaar (Rolde); 2) bast. pincher bruin, reu (Hoogeveen); 3) bast. poedel, zwart, teef, witte borstvlek (Hoogeveen); 4) Wetterhoun, reu (Diever).
- **Vermist:** rood katertje met witte bef en pootjes. K. de Boer, Oosterbadstraat 30, Groningen.
- **Aan komen lopen:** 10 maart jl. jonge lapjespoes, zwanger, zwart vlekje op de neus en een navelbreukje. F. P. Schröder, Westerhavenstraat 4B, Groningen. Af te halen tussen 18.00 en 19.00 uur, telefoon overdag 050-257500.
- **Weggevlogen:** blauw-groen parkiet met gele kop. J. M. Bakkeren, Beatrixlaan 5, Haren, telefoon 050-345956.

Meubelfabriek niet failliet

Rotterdam zet arbeiders Oosterwolde op de straat

Ondanks een flinke orderportefeuille komen de 28 personeelsleden van het meubelfabriekje Intervorm in Oosterwolde op straat te staan. Het moederbedrijf in Rotterdam, Meubelfabriek Schelling en Zn. N.V., besloot het bedrijf te gelde te maken voordat er een grotere strop zou uitkomen. De directie kon het gisteren niet eens worden met de vakbonden over de afvloeiingsregeling voor de werknemers, die donderdag hoorden dat zij vanaf 1 juli niet meer hoeven te komen. De bonden willen een betere regeling voor de meubelmakers, die als vakmensen in de directe omgeving moeilijk werk zullen vinden.

„Ik maak dit voor het eerst van m'n leven mee en ik hoop dat me zoiets nooit meer gebeurt", zegt directeur H. J. Prins. Zijn bedrijf, Intervorm, ging niet failliet, al waren de resultaten de laatste tijd naar zijn zeggen niet best. „De oorzaak kan ik zo niet zeggen," aldus de heer Prins. „Er zijn allerhande redenen. Bovendien ga je nu overal fouten zien."

„Ik wil niet beweren dat alleen de olie-affaire ons de das omdeed, maar deze oorzaak én het achterblijven van de produktie speelden mee dat we er niet rooskleurig kwamen voor te staan. Na de beurs in november, waarop we de contracten afsloten, vlogen de prijzen de pan uit. Later kun je moeilijk onder je afspraken uitkomen."

„En wanneer je de resultaten over de eerste drie maanden van 1974, na het verlies van vorig jaar, zakelijk bekijkt, sluit je de zaak liever morgen dan overmorgen. Onze financiële experts voorspelden in ieder geval dat het dit jaar zo door zou gaan," zegt directeur Prins, zelf ook ontslagen. Hij bezit éénderde van de aandelen Intervorm, Schelling de rest.

De beslissing van het Rotterdamse bedrijf is voor de heer Prins, die ook naar een andere baan zegt uit te kijken, min of meer als een klap aangekomen, al wist hij dat er iets scheef liep. Hij zou de werknemers de laatste maanden hebben aangespoord harder te werken omdat het er slecht voorstond. „Maar dat geloofden ze niet," vertelt hij. „Ze meten het af aan het werk dat er is. De beslissing was hard, maar ik kan het wel begrijpen."

Aantrekkelijk kijkspel bij Publiekstheater

Gebeurtenis: toneelvoorstelling. **Plaats:** Stadsschouwburg Groningen. **Stuk:** „De Hollandse Ronselaar" (The Recruting Officer) van George Farquhar in een bewerking van Chiem van Houweninge. **Gezelschap:** Publiekstheater. **Regie:** Chiem van Houweninge, **Met:** Albert Abspoel, Arthur Boni, Paul van Gorcum, Jan Retèl, Gerard Hartkamp, Celia Nufaar, Mariëlle Fiolet, Sigrid Koetse, Petra Laseur en vele anderen. **Decor:** Frank Raven. **Muziek:** Harry Bannink. **Publiek:** ongeveer 300.

Aan het eind van de stuk vallen de liefdesparen elkaar opgelucht in de armen en zo hoort het ook in een schuimend blijspel als dat van de Brit George Farquhar, die als recruteringsofficier voor 't leger van de hertog van Marlborough werkzaam was en op deze manier stof verzamelde voor „De Ronselaar". Chiem van Houweninge heeft het stuk helemaal vernederlandst, dat wil zeggen dat hij het situeerde in Enkhuizen aan het eind van de zeventiende eeuw, toen het goud van de Gouden Eeuw al een beetje dof begon te worden. En al zijn de vormen veranderd , veel is toch hetzelfde gebleven. De jongens worden niet meer naar zee gelokt met brandewijn, daarvoor zijn de wervingsadvertenties van de marine in de plaats gekomen, maar de schone belofte zijn nog altijd: avontuur, verre kusten en je verdient er nog bij ook.

In „De Hollandse Ronselaar" wordt ons veelgeroemde koopvaardijschap uit het verleden eens van een andere kant bekeken, maar de bewerking van Chiem van Houweninge houdt het allemaal luchtig en het Publiekstheater sluit er op een plezierige wijze zijn eerste seizoen mee af. Het werd, mede door de muziek van Harry Bannink, bijna een wervelende revue, waarin de decors van Frank Raven ditmaal een grote rol speelden: een groot schip, een taveerne en een aantal rijdende requisieten die soms vondsten op zichzelf vormden. Zo'n stuk vraagt om een lekker tempo en dat kwam er gisteravond in de regie van Chiem van Houweninge ook helemaal uit, de voorstelling was zelfs tien minuten eerder afgelopen dan gepland was. De produktie telde weinig dode plekken en dat was voor een groot deel te danken aan een aantal schitterende vondsten en details die in de regie aangebracht waren.

Maar het gebeuren van gisteravond heeft wel aangetoond, dat de zijtonelen van de Stadsschouwburg dringend uitbreiding behoeven, wil er tenminste een beetje een behoorlijke produktie kunnen staan. Vreemd, we komen zo langzamerhand om in de cultuurgebouwen in deze stad, maar er is geen één met een behoorlijk toneel. Zou zoiets nu cultuurbeleid heten?

HARRY HUIZING.

Bomaanslag op schip met duizend Portugese soldaten

Het Portugese troepentransportschip Niassa, dat op het punt stond van Lissabon naar Portugees Guinee te vertrekken met meer dan 1000 militairen aan boord, is gisteravond door een bomontploffing getroffen. Er ontstond een gat van een meter in de romp. Twee soldaten werden licht gewond.

Alle militairen stonden aan dek om een toespraak aan te horen, toen de bom in het ruim ontplofte. Honderden gezinsleden van de soldaten, die dienst zouden gaan doen in de Westafrikaanse kolonie stonden op de kade. Het schip zal nu later vertrekken.

Opening grondstoffenconferentie
Waldheim waarschuwt wereld voor ramp

(Reuter, AFP, UPI) - „Er dreigt 'n ramp als op internationaal niveau niet onmiddellijk wordt begonnen met het opruimen van zes belangrijke dreigingen op economisch gebied". Dit zei **gisteren de secretaris-generaal der** VN, Kurt Waldheim, tijdens zijn openingsrede op de grondstoffenconferentie der VN in New York. Die zes bedreigingen zijn, volgens Waldheim, de armoede, de snelle groei van de wereldbevolking, de hachelijke voedselsituatie, het energietekort, de geweldige uitgaven aan wapens en het door inflatie geteisterde monetaire stelsel. „De dramatische urgentie van de huidige situatie en de acute versnelling van het historische proces heeft de mensheid aan de rand van een wereldnoodtoestand gebracht," zo waarschuwde de secretaris-generaal verder.

De conferentie is een initiatief van de Algerijnse president Boumedienne.

JONGEN VAN 13 SOLIST IN JOHANNES PASSION

Een dertienjarige jongenssopraan uit het Westduitse Bad-Toelz werkt mee aan de uitvoering van Bach's Johannes Passion onder de niet geringe pretentie dat het de „eerste uitvoering sinds Bach in authentieke vorm" zou zijn. Het is dezelfde afgestofte Johannes Passion-versie die Ton Koopman en Philippe Herreweghe vorig jaar met zoveel succes presenteerden. Ook nu weer werken mee: Ton Koopmans eigen Amsterdamse Barokensemble „Musica Antiqua" en het Belgische barokkoor „Collegium Vocale". Het authentieke instrumentarium kon nu voor het continuo worden uitgebreid met een barokfagot, bespeeld door Hanns Eggeling, die er speciaal voor uit Duitsland werd gehaald. Tot het historisch beeld behoren uiteraard ook: mannenstemmen voor de sopraan- en altpartijen. Voor de altaria's is er, evenals vorig jaar, de fenomenale mannenalt René Jacobs, en voor de sopraan-aria's heeft men dan dit jaar de dertienjarige Hansi Buchhierl van het Tölzer Knabenchor kunnen aantrekken. Het Handelsblad schreef dat hij „de zeldzame uitzondering is die de regel bevestigt, dat een kind met de emotionele geladenheid van Bach's aria's niets aan kan vangen."

De eerste twee uitvoeringen (in Amsterdam en Rotterdam) hebben al plaatsgehad — morgen (donderdag) en vrijdag volgen er nog twee in België, respectievelijk in Luik en Gent.

ANNIE WEER OP BROADWAY

Annie M. G. Schmidt is op het ogenblik bezig een vertaling te maken van het Broadway-succes „The Sunshine Boys" van Neil Simon. John de Crane wil deze musical volgend jaar in Nederland op de planken brengen. Paul Steenbergen zal de regie gaan verzorgen. Voor de hoofdrollen zijn Joan Remmelts, Ton Lensink, Manfred de Graaf en Elly van Stekelenburg aangetrokken.

Neil Simon is een gevierd comedyschrijver; hij heeft stukken op zijn naam staan als „Plaza Suite", „Barefoot in the park", „Cabaret" en „Last of the red hot lovers". „The Sunshine Boys" speelt al ruim 'n jaar met groot succes in Broadway. Daar heeft Annie Schmidt er ook een paar voorstellingen van gezien. De musical behandelt een laatste, eenmalig televisie-optreden van twee gerenommeerde komieken, die in het verleden samen een grote carrière maakten, maar tot op het moment van de televisie-opname al in elf jaar niet meer met elkaar gewerkt hadden. Ze hebben in die tijd elkaar zelfs niet meer gesproken en gezien, omdat zij in de loop van hun jarenlange carrière, waarin de één niet buiten de ander kon, elkaar zijn gaan haten.

Man ligt dood in sloot naast weg

Vanmorgen omstreeks half zeven werd in Modderland (Gem. Finsterwolde) de 61-jarige F. E. Bulten uit Finsterwolde dood aangetroffen in een sloot naast de weg.

De man is waarschijnlijk verdronken. Het is niet duidelijk hoe de man, die op de bromfiets was, in de sloot terecht is gekomen. Zeker is, dat hij geen botsing heeft gehad.

Werk van Appel, Corneille, Constant

VAN 'REFLEX' TOT COBRA

Werk van onder andere Karel Appel, Corneille en Constant Nieuwenhuys is te zien in de kelder van het **Kunsthistorisch Instituut in Groningen.** Het hangt daar als onderdeel van een expositie over het Nederlandse kunsttijdschrift „Reflex".

Hoewel dit tijdschrift slechts tweemaal, in 1948 en 1949, in een oplage van duizend exemplaren verscheen, is het toch van grote betekenis voor de na-oorlogse ontwikkeling geweest. „Reflex" was het tijdschrift waarin de leden van de Nederlandse Experimentele Groep (opgericht in 1948) hun ideeën uiteenzetten. Die ideeën hadden zowel betrekking op het gebied van de beeldende kunst als op literatuur en muziek en gingen in tegen de toen heersende culturele opvattingen. De doelstellingen stonden als volgt in „Reflex" omschreven.

„De Experimentele Groep werd 16 juli 1948 opgericht, ten einde bundelend te kunnen werken in de strijd van de kunstenaars tegen de verworden aestetische opvattingen, die het groeien van een nieuwe creativiteit in de weg staan. Daarbij heeft de groep niet alleen het verlopen en burgerlijk naturalisme op het oog, maar eveneens de daaruit ontstane steriele abstracte aesthetiek en het pessimistische surrealisme. De groep werkt ten nauwste samen met gelijk gerichte groepen en artiesten in Kopenhagen, Brussel, Parijs, Praag en Krakau.

Tot de groep behoren thans de schilders: Karel Appel, Eugène Brands, Corneille, Constant Nieuwenhuys, Jan Nieuwenhuys, Anton Rooskens en Theo Wolvekamp en de dichter Jan G. Elburg, Lucebert en Gerrit Kouwenaar".

De Experimentele Groep ontleende haar naam aan de voorkeur voor het experiment. Traditionele estetische normen en waarden erkenden ze niet. Ze wilden naar een creativiteit, los van conventies en inspireerden zich daarbij op de spontaniteit in de uitingen van kinderen en primitieven. In plaats van een kunst van enkelen (geniën) voor enkele, wilden zij de kunst en creativiteit een zaak van het hele volk laten zijn. Aan deze filosofie, het best verwoord door Constant Nieuwenhuys, ligt de Marxistische maatschappij-visie ten grondslag.

De tentoonstelling brengt deze andere aspecten van de Experimentele Groep, die in 1949 in de internationale Cobra beweging opging, onder de aandacht. De expositie geeft, ondanks z'n beknoptheid, een veelzijdig beeld van deze belangrijke na-oorlogse ontwikkeling. Behalve originele exemplaren van „Reflex", waarvan ook overdrukken verkrijgbaar zijn, zijn er foto's, gouaches, notulen van de oprichtingsvergaderingen en een groot aantal boeken. Via een bandrecorder wordt de expositie door toepasselijke muziek begeleid, afgewisseld door interviews van Gerrit Kouwenaar met leden van „Reflex".

De expositie in het Kunsthistorisch Instituut, één van de boeiendste op het moment in Groningen, duurt tot 15 april en is dagelijks van 12.00 tot 17.00 uur geopend.

ERIK BEENKER